

TÜRKİYE

PETROL KİMYA - İŞ

MAYIS 1976

TÜRKİYE PETROL KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

Sayı:61 Yıl:6

Ortakları arasında birçok tanınmış politikacının bulunduğu HEKTAŞ'DA GREV MC HÜKÜMETİNCE ERTELENDİ

Yandaki Bakanlar Kurulu kararı 14/5/1976 tarihli ve 15587 sayılı Resmî Gazete'de yayınlandı. Dikkatli okursak bu kararın ne kadar kısa sürede verildiğini görürüz. Grev 6 Mayıs'da başladı. 7 Mayıs da Gıda - Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Bakanlar Kurulu'na grevin ertelenmesi için başvurdu. Ve Bakanlar Kurulu başka bir deyişle MC hükümeti de hemen ertesi gün, 8 Mayıs'da grevin 30 gün süreyle ertelenmesini kararlaştırdı. Kısacası Hektaş'da yapılan grev "memleket sağlığı" bakımından sakıncalı bulunarak İKİ GÜN içerisinde karara bağlanarak 30 gün ertelendi.

Hektaş Ticaret T.A.Ş. zirai mücadele ilaçları üreten tek fabrika değildir. Ayrıca bu ilaçların toplam üretiminde büyük bir payı da yoktur. Dolayısı ile memleket sağlığı bu işyerinin greve gitmesiyle tehlikeye düşmez. Ancak ortada bu grevle tehlikeye düşen bir şey var. O DA İŞVERENLERİN ÇIKARIDIR.

Neden böyle diyoruz açıklayalım: Hektaşlı üyelerimiz sendikalarının öncülüğünde, gerek örgütlenme döneminde gerekse toplu sözleşme döneminde kararlılık ve disiplin örneği verdiler. Ve yasal sürenin bitiminden sadece 15 dakika sonra greve çıkarak kararlılıklarını bir kez daha gösterdiler. İlk grevleri olmasına rağmen, Hektaş işçilerinin grevde gösterdikleri birlik-dayanışma ve disiplin unutulmaz bir mücadele örneğidir.

İşte bu kararlı ve yiğitçe mücadelenin, tarım ilaçları üreten işyerlerinin büyük çoğunluğunda toplu sözleşme görüşmeleri devam ederken ortaya çıkması işverenler için ürkütücü oldu. Sadece işverenler değil, bu görüşmelerde üyelerinin haklarını nasıl peşkeş çekeceklerini hesaplayan sarı sendikacılar da paniğe kapıldılar.

Açıkçası Hektaş işçilerinin mücadelesi diğer fabrikalardaki işçilere örnek olmuştur. Bundan dolayı da SADECE HEKTAŞ İŞVERENLERİNİN DEĞİL, DİĞER İŞVERENLERİN DE ÇIKARLARI TEHLİKEYE DÜŞMÜŞTÜR. Biz işte bu nedenle tehlikeye düşen memleket sağlığı değil işverenlerin çıkarlarının sağlığıdır diyoruz.

Ancak Hektaş işçilerinin mücadelesi artık durdurulamayacaktır. ÇÜNKÜ ONLAR KİMİN KİMDEN YANA OLDUĞUNU ARTIK BİLİYORLAR VE UNUTMALARINI DA MÜMKÜN DEĞİL.

"HEKTAŞ TİCARET T.A.Ş. NİN ZİRAİ MÜCADELE İLAÇLARI ÜRETEN İSTANBUL KARTAL MALTEPE TUGAY YOLU CEVİZLİ'DEKİ FABRİKA İŞYERİNDE, TÜRKİYE PETROL KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI (PETROL KİMYA-İŞ) TARAFINDAN UYGULANMASINA BAŞLANAN GREVİN MEMLEKET SAĞLIĞI BAKIMINDAN 30 GÜN SÜREYLE GECİKTİRİLMESİ; GIDA-TARIM VE HAYVANCILIK BAKANLIĞININ 7/5/1976 TARİHLİ VE Z.M. VE Z.K.G.Md. 5392 SAYILI YAZISI ÜZERİNE, 15/7/1963 TARİHLİ VE 275 SAYILI KANUNUN 21. NCI MADDESİNE GÖRE BAKANLAR KURULUNCA 8/5/1976 TARİHİNDE KARARLAŞTIRILMIŞTIR."

SENDİKAL BİRLİĞİ SAĞLAMA YOLUNDA İLERİ BİR ADIM DAHA:

ATOM'İŞ DE SAFLARIMIZDA

Gerek ülkemizin genel durumu, gerekse işçi sınıfımızın sendikal birliğini sağlama mücadelesi açısından son derece önemli bir dönem yaşadığımız şu günlerde, Sendikamız Petrol Kimya-İş "Devrimci Sendikal Birlik" yolunda önemli adımlar atıyor.

MC'nin uygulamalarında somutlaşan faşizm özlemleri "Devrimci Sendikal Birlik" konusunda kalıcı girişimlerin bir an önce hayata geçirilmesini dayatmaktadır.

Sendikamız Petrol Kimya-İş, bu zor, ancak kaçınılmaz görevi kuruluşundan bu yana baş görev saymakta ve işçi sınıfının bilimi ışığında ve DEVRİMCİ SENDİKACILIK ilkeleri doğrultusunda bunun gerçekleşmesi için mücadele vermektedir.

Ancak Sendikamız bu mücadelede, sınıf işbirliği görüşlerini savunan ihanet şebekelerinin uzlaşmacı yönetimleri ile birleşmenin olanaksız olduğunu bir an bile gözden kaçırmamıştır. Ve bu güne kadar Sendikamız, bu türden sendikal birliklerin "görünüşte birlikler" olduğunu savunmuş, bundan sonra da aynı titizlikle savunacaktır.

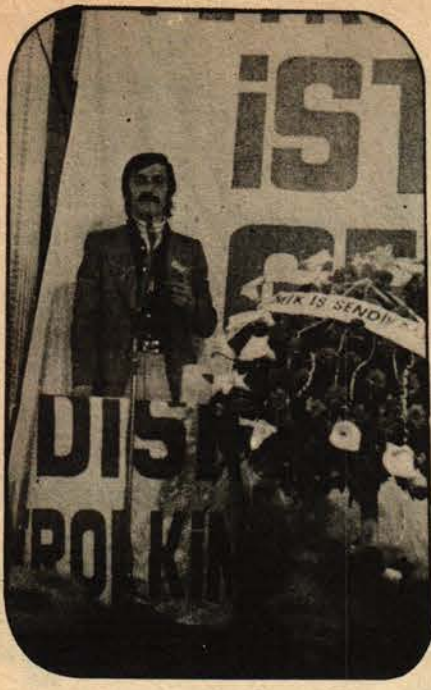
Sınıf sendikacılığının sınıf işbirliğini savunan sendikacılığı mahkum edebilme sinin temel koşulu saydığımız işte bu görüşlerdir ki; gerçekleştirdiğimiz "Devrimci Sendikal Birlik" hayata uygulanabilmektedir, kalıcı olmaktadır.

Sendikamızın bu yolda attığı ileri ve önemli adımlar somut kazanımlardır. Son olarak gerçekleştirilen ATOM-İŞ Sendikası ile bütünleşme sonunda, Sendikamız Petrol Kimya-İş çatısı altında kenetlenen sendikaların sayısı 4e yükselmıştır. Böylece, işçi sınıfımızın sendikal örgütlenmesinde içinde bulunduğu bölünmüşlük petrol ve kimya işkolunda hızla yok olmakta, yerini kalıcı ve gerçek sendikal birliğe terk etmektedir.

İşte Petrol Kimya-İş'in "Devrimci Sendikal Birlik" anlayışı budur. Yukarıda saydığımız ilkeler, bu birliğin gerçekleşmesi için gözettiğimiz ilkelerdir. Ve bu birliği sağlama uğruna verdiğimiz mücadelenin ürünleri ortadadır.

Yaşasın Petrol Kimya-İş...!

Yaşasın işçi sınıfının devrimci sendikal birliği...!

İSTANBUL SUBE KONGRESİ YAPILDI

Sendikamız İstanbul Şubesi 6.Olağan Genel Kurulu 16 Mayıs 1976 Pazar günü Tepebaşı Kazablanka Salonunda yapıldı.

Petrol Kimya-İş İstanbul Şubesi üyeleri toplantı salonunu sabahın erken saatlerinde doldurarak üyelik görevlerini yerine getirmedeki kararlılıklarını bir kez daha gösterdiler.

Kongre İstanbul Şube Başkanı Necat Ökten'in yaptığı Açılış Konuşmasıyla çalışmalarına başladı. Daha sonra verilen bir önergeyle; Kongre Divan Başkanlığına Sendikamız Genel Başkanı Dinçer DOĞU, Başkan Vekilliğine Mustafa TOSUN Divan Katipliklerine de Sendikamız Genel Yönetim Kurulu Üyesi Hasan İSSİ ve Genel Denetim Kurulu Üyesi Mehmet TÜRK seçildiler.

Kongre Başkanlık Divanı yerini aldıktan sonra Gündemin oylamasına geçildi. Daha sonra Devrim Şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Konukların konuşmalarına geçildiğinde Kongrede hazır bulunan konuklar arasında; DİSK Yürütme Kurulu Üyesi ve Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal NEBİOĞLU, Tümka-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal YILMAZ, Turizm-İş Sendikası Genel Sekreteri Rıza ERDOĞAN, Keramik-İş Sendikası Genel Sekreteri Mustafa AKTOLGALI, Hürkam-İş Sendikası Genel Sekreteri M. Ali TUNÇDEMİR ve T. Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Hakkı ÖZTÜRK bulunuyordu.

Kongreye gelen mesajların okunmasından sonra Gündem'in 5. maddesine geçilecek Şube Çalışma Raporu okundu. Dahasonra, eleştiriler bölümünde; Hasan Şenyüksel, İzzet Bakkal, İbrahim Ayaz, Muammer Türkyılmaz, Süleyman Çapan ve Avni Şaşmazer söz alarak birer konuşma yaptılar. Konuşmacıların tümü, DİSK Birleştirme Komisyonu kararının bütünü ile anti demokratik olduğunu ve protesto edilmesi gerektiğini savundular. Daha sonra Genel Başkan Dinçer DOĞU, konuya açıklık getirmek amacıyla bir konuşma yapmak istediğini belirtti. Önerinin oybirliğiyle kabul edilmesinden sonra yaptığı konuşmada Genel Başkan özetle şunları söyledi.

"Herşeyden önce şunu belirteyimki bu radaki konuşmacılar ve sizler DİSK Birleştirme Komisyonu kararının taraflı bir karar olduğunda aynı görüştesiniz.

Bazı arkadaşlar soruyorlar, siz niçin görüş belirtmiyorsunuz diyorlar. Biz bu zamana kadar birleşelim ya da birleşme yelim diye hiçbir görüş getirmedik, bundan sonra da getirmeyeceğiz. Çünkü, bu karar tarihi bir karardır ve buna taban, yani sizler karar vereceksiniz. Ve ben inanıyorum ki Petrol Kimya-İş üyeleri bu konuda en doğru kararı verebilecek bilinç düzeyindedir. Biz daha önce yapılan Baştemsilciler ve Temsilciler Meclisleri toplantılarında bu konuyu açıkladık. Bu toplantılarda konu, pek az Sendika bünyesinde görülebilecek bir bilgi düzeyindeydi, tartışılarak, sınıfsal tahliller getirilerek, kıvanç verici yaklaşımlarla ele alındı. Bugün burada da görüşlerinizi en iyi biçimiyle Büyük Kongreye götürecek delegeleri seçeceksiniz. Biz delege adayları için şu kriterleri göz önüne aldık. Tabanın en geniş anlamıyla sesini duyurabilmesi için, her işyerinden en az bir delege, her 100 üyeye bir delege ve üyenin kendi seçtiği, dolayısıyla en doğrudan sesini duyurabileceği kişiler olarak temsilciler arasında hiçbir görüş ayrılığı gözetilmeksizin delege adayları Sap taldık. İşte bu delegeler Petrol Kimya-İş üyelerinin hemen tamamının ve en doğrudan temsilcileridir.

Her Petrol Kimya-İş üyesi gibi ben de bir üye olarak 15 Haziran'da görüşlerimi açıklayacağım. Görüş açıklama yeri orasıdır, karar orada verilecektir."

Genel Başkan'ın konuşmasından sonra gündemin 7. maddesine geçildi. Eski Yönetim Kurulu üyelerinin aklanması oya sunuldu ve Kongreye katılan üyelerin ittifakı ile aklandılar.

Seçimler maddesine geçilmeden önce, seçimlerin yapılması şekli ile oy kullanma yöntemleri Divan tarafından açıklandı. Daha sonra Tasnif Kurulu saptanarak seçimlere geçildi.

Yapılan Şube Başkanlığı seçimi sonunda Necat Ökten 470 oy alarak yeni İstanbul şube Başkanlığına seçildi.

Şube Yönetim Kurulu üyelikleri için yapılan seçimler sonunda aşağıda isimleri yazılı üyeler göreve getirildiler.

Recep KARAÇAY, Mehmet ÇOBAN, Hatice KESKEN, Özdemir İLGÜN, Abdullah ŞAHİN, Ahmet CEYLAN, Necdet CEYLAN, Kazım KORKMAZ, İbrahim AYAZ, Sevim ARI.

Şube Onur Kurulu üyeliklerine, Mustafa TOSUN, Sait YILDIRIM, Yusuf TEKELİLLİ seçildiler.

Şube Onur Kurulu üyelikleri için, Mustafa TOSUN, Sait YILDIRIM, Yusuf TEKELİLLİ,

Şube Denetim Kurulu üyelikleri için; Muzaffer ÖZSOY, Osman KESKİN, Musa YELEKİN seçildiler.

Genel Merkez Genel Kurulunun 51. asil Delegelikleri için aday olan 75 üye arasında en çok oy alarak seçilen üyeler şunlar:

Kazım KORKMAZ (Abbott), Recep KARAÇAY, Ersin DAMCI, Cemal KOZAKLI, Süleyman ÇAPAN (Birleşik Alman), Niyazi KIZILAY (Alendrar Kimya), Mustafa Ergun (Alendrar K) Azimet KARAKOÇ, Muammer TÜRKYILMAZ, Ab-

Kenal NEBİOĞLU yaptığı konuşmada özetle şöyle dedi:

"Siz kimya işçileri olarak DİSK'i DİSK yapanların başında gelmektesiniz. Sınıf bilincinizi, üye olarak görevlerinizi yerine getirmedeki kararlılığınızı bu güzel Pazar günü şu salonu doldurarak bir daha gösterdiniz. Sizi kutluyorum. Önümüzdeki gündemde önemli bir karar var. Bu kararı en iyi şekilde vurgulamak gerekir. Bunu kimya işçilerinin yapacağına içtenlikle inanıyorum. İşçilerin yönetimde söz ve karar sahibi olmaları ilkesi DİSK'i DİSK yapmıştır.

DİSK yönetim kurullarının tabanın sesine kulak vermelerini istiyorum."

dullah ŞAHİN (Bilim İlaç), Hatice KESKEN (Carlo Erba), Yaşar DARGİL (C.E), Mustafa AKSU, Sabahattin ŞEKER (Cihan Batarya), Osman KESKİN (Ege Kimya), Rıza KAZANKAYA (Envestisman), Hüseyin GAZNELİ (Eres Boya), Mehmet BOZBEK (Farglas), Musa YELEKİN (Farstab), Leyla ÇALIŞKAN (Gripim), İzzet BAKKAL (Mertaş K.), M. Ali SEVGİN (Habaş T.), Kadir EŞGİN (Mertaş T.), Dur sun ŞENER (Hektas), Sait YILDIRIM (Polimpeks), Şevki DÜZGÜN, Hamdi ÇAKMAK (Roche) Muzaffer ÖZSOY, Gülter ÇAĞLARSULAR (Santa Fama), Melek TURAN (Selver), Mehmet ALTUNAY, Fevzi BAKAN OĞLU (Türk-Hoechst), Ramazan DEMİR, Mehmet ÇOBAN (Wyeth), Ali Abbas COŞKUN (Tibet), Mustafa Tosun (Kopaş), Uğur GÜNGÖR, AYNUR YALÇIN (Mustafa Nevzat), Özdemir İLGÜN, Nihat EKER (Pfi-zer), Ahmet Akyol (Çiti), Ahmet CEYLAN, Hüseyin KARAHAN, Necdet CEYLAN (Sendikada) Hüseyin ÖZGÜY (Yeni Lab.), Nafiye TERZİOĞLU (Gamma), Müslim TIRYAKI (Plastifay), Baki ÖNAY (Pinkar), Ali KARABULAK (İnsa), Zeki YETER (Elektro-Mel), İlyas ÇANKAYA (Merbolin).

carlo erba'da direnis . . .

Carlo Erba İlaç Fabrikası Limited Şirketi işyerinde yeni gelen genel müdürün 4 büro elemanını tazminatlarını ödeyerek işten çıkartması üzerine, işçiler bu işlemin daha da gelişmesini önlemek ve işten çıkartmalara karşı birlikte davranacaklarını göstermek amacıyla iki günlük yemek boykotu yapmışlardır.

Carlo Erba işçileri muhtemel işten çıkartmalara karşı birlik ve beraberlik içinde davranacaklarını belirtmişlerdir.

5 Mart günü başlayan Evma grevi ile 29 Mart günü başlayan Marshall grevi tam bir dayanışma içinde sürmektedir.

EVMA İŞÇİLERİ GREV ÖDENEKLERİNİN VERİLDİĞİ GÜN FABRİKA ÖNÜNDE SİRALARINI BEKLERKEN GÖRÜLÜYOR.

Evma işverenlerinin her yola başvurarak işçilerin birlik ve beraberliğini bozma çabalarını işçiler boşa çıkartmaktadırlar. Gelecek günlere olan inançları bir an bile sarsılmadan grev günlerini kendilerini eğiterek geçirmektedirler. Tiyatrolara, gecelere giderek, 1 Mayıs birlik, dayanışma ve mücadele gününe grevcilerin korusu olarak katılarak, grev yerinde kitap okuyup tartışarak sürdürüyorlar mücadelelerini.

GREVDEKİ MARSHALL İŞÇİLERİ KENDİLERİNİ ZİYARETE GELEN GENEL BAŞKAN DİNÇER DOĞU, GENEL YÜRÜTME KURULU ÜYESİ MEHMET ATAY, EVMA VE TÜRK-HOESCHT İŞÇİLERİ İLE

Öte yandan İstanbul-izmit karayolu üzerinde vasıtalarla hergün geçen binlerce insanın meraklı bakışları, destekleyici alkışları, şöförlerin dayanışmalarını gösteren korna sesleri arasında işçiler grevlerini inançla sürdürüyorlar.

GREV ZİYARETLERİ BİRLİK VE DAYANIŞMANIN EN GÜZEL ÖRNEKLERİ. YUKARIDAKİ RESİMDE MARSHALL GREVİNİ ZİYARETE GELEN TÜRK-HOESCHT VE EVMA İŞÇİLERİNİ NEŞE İÇİNDE EĞLENİRLERKEN GÖRÜYORSUNUZ.

EVMA ve MARSHALL GREVLERİ DAYANIŞMA İÇİNDE SÜRÜYOR

GREVDEKİ EVMA İŞÇİLERİ MARSHALL GREVİNİ ZİYARET EDERKEN PETROL KİMYA-İŞ ÜYELERİ SINIF DAYANIŞMASININ EN GÜZEL ÖRNEKLERİNDEN BİRİNİ VERİYORDU.

Her geçen gün civar fabrikalardan Orhangazi'den Topkapıya kadar çok sayıda işyerinden yüzlerce işçi dayanışma içinde olduklarını bildirmeye geliyor. Kimi kumanya getiriyor, kimi çok anlamlı bir şekilde aralarında topladıkları parayı getirip veriyor, kimi üzerinde "işverenlere düşmanım, işçi sınıfına kurbanım" yazan koç getiriyor. Ama hepsi de tüm işçilerinin yüreğinin Marshall'lı işçiler için çarptığını açık, açık dile getiriyorlar. Birleşmeye çabalayan, ortak davranmaya uğraşan işverenlerin karşısında yüzbinler olduklarını haykırıyorlar.

Marshall grevcileri Evma'ya, Hektaş'a geliyor, Evma'lı grevciler Marshall'a Hektaş'a gidiyor. Topkapı-Cevizli-Gebze hattı üzerinde tam bir grev dayanışması sağlanıyor.

Başta onbini aşkın Petrol Kimya-İş üyesi olmak üzere bu mücadeleyi destekleyen tüm işçiler sonuna kadar grevci işçilerin yanında olduklarını haykırıyorlar: Petkim, Gripin, Merbolin, Alendard Kimya, Türk Henkel, Polsan, Polimpeks, Pertrix, Türk-Hoechst... Nasaş, İzocam, TÜBİTAK... ve ÇBS işçileri...

EVMA İŞÇİLERİ SENDİKA GÖREVLİSİNDEN GREV ÖDENEKLERİNİ ALIYORLAR.

Marshall ve Evma'da grevler sürüyor. Tartışmasıyla, eğitimiyle, işçi sınıfının bilinçli disipliniyle, grev yerini bir okul haline getirerek, geleceğe umutla bakarak, "isterse aylar, yıllar.. sürse de" diyerek...

pfizer işçileri greve 'evet' dedi

İstanbul Ortaköy'de kurulu Pfizer İlaçları A.Ş. ile Sendikamız arasında devam eden toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varılamamış ve konu Uzlaştırma Kuruluna götürülmüştü. Ancak Uzlaştırma Kurulunun verdiği kararda da anlaşma sağlanamamış ve Sendikamız bu işyerinde grev kararı almıştı.

İşveren daha sonra görüşme talebinde bulunmuş, yeni bir teklif daha getirmiştir. Bu teklif fabrikada yapılan bir toplantı ile üyelere açıklanmış söz alan konuşmacılar görüşlerini belirtmişler ve toplantı sonunda tekli-fin kabul edilmemesi kararlaştırılmıştır.

Daha sonra yapılan grev oylamasında Pfizer işçileri büyük çoğunlukla greve evet dediler. Şimdi işçi sınıfının çelik disiplini, kararlılığı ve bilinci içinde yeni bir mücadeleye hazırlanıyorlar.

(Yukarıdaki resimde Pfizer işçileri, Sendikamız Genel Yürütme Kurulu Üyesi Mehmet Atay'ın işverenin son tekliflerini açıklamasını izlerken görülüyor)

Böyle gelmemiş . . . Böyle de gitmeyecektir !

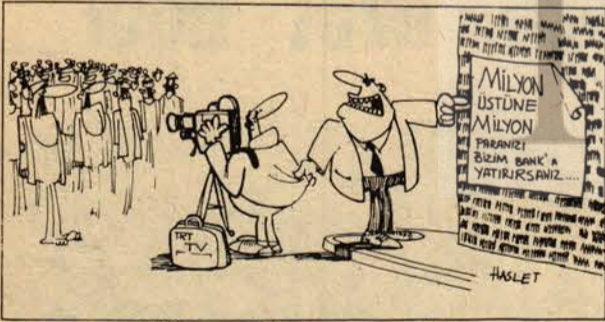
Egemen sömürücü sınıfların elinde radyo,televizyon,plaklar,teypler tam bir kandırmaca,uyutma,beyin yıkama aracı olarak işlemektedir.

Gazetemizin daha önceki sayılarında egemen sömürücü sınıf ve tabakaların beyinlerimizi nasıl yıkamak istediklerini,bizleri nasıl uyutmaya çabaladıklarını açıklamaya başlamıştık.Önce gi debildiğimiz kadarıyla eğitim kurumlarında,okullarda daha sonra da gazete,dergi,kitap,bröşürlerle beyinlerimizin nasıl yıkanmak istendiğini sergiledik. Bu yazıda kitle haberleşme araçları içinde en önemlileri olan radyo,televizyon,plak,teyp gibi sesli araçlar ile iktidardaki,sömürücü sınıf ve tabakaların, patronların, fabrikatörlerin,bankerlerin,toprak ağalarının ve çıkarları bunlarla ortak olan zümrelerin bizleri nasıl şartlandırmak, düşünce ve davranışlarımızı nasıl biçimlendirmek istedikleri üzerinde duracağız.

EĞLENDİRİRKEN APTALLAŞTIRMAK İSTİYORLAR

Patronlar işçileri yalnız işyerlerinde değil,işyerleri dışında da kontrol etmek isterler.İşçilerin çalışmalarını dışındaki saatleri de kendi çıkarları doğrultusunda doldurmak isterler.Ucuz,çekici eğlence biçimleriyle onların duygularını,isteklerini,özlemlerini istismar ederek,onların görüşlerini düşünce tarzlarını şekillendirmek isterler.

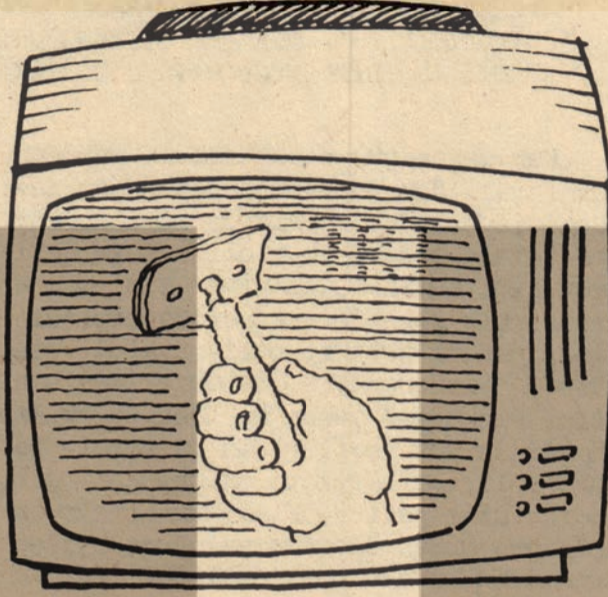
Çeşitli eğlence,dinlenme araçları ile işçileri sinsice düşünmekten alakoymaya,ahmaklaştırmaya,işçilere kendi sınıflarının çıkarları doğrultusunda aktarılan bilgileri önlemeye çalışırlar.

-SERSEM ORAYI DEĞİL : BURAYI ÇEKECEKSİN . . .

Radyo,televizyon,plaklar,teypler işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda işlediğinde işçi sınıfını,tüm emekçileri gerçeklerin ışığında eğiten, onları mutlu bir dünyaya hazırlayan araçlardır.Ama aynı araçlar sömürü ve baskı düzeninin sürdürülmesinden başka bir şey düşünmeyen sınıfların elinde tam anlamıyla uyutma,beyin yıkama araçları olarak görev görürler.Bugün de Türkiye'de radyo,televizyon,plaklar ve teypler sömürü ve baskı düzenini sürdürmek amacıyla "BU DÜZEN DEĞİŞMEMELİ" diyen sömürücüler tarafından işçileri ve tüm emekçileri KÖRLEŞTİRMEK,SAĞIRLAŞTIRMAK,DİLSİZLEŞTİRMEK amacıyla kullanılmaktadır.

TÜRKİYE'DE RADYO VE TELEVİZYON "GERÇEK" LERİ EMEKÇİLERDEN SAKLAYAN ARAÇLARDIR

TRAŞ MAKİNASI

Türkiye'de radyo uzun yıllardan beri haberleri,müzik programları,reklamları,sözlü yayınları ile başta işçi sınıfı olmak üzere emekçileri şartlandıran bir araç olarak çalışmıştır.Türkiye'de radyo sınıfların var olduğunu,ülkemizdeki zenginliklerin gerçek yaratıcılarının emekçiler olduğunu,sömürü ve baskıyı gizleyen yayınlarıyla işçileri uyutmaya yaramıştır."Sınıfsız,imtiyazsız,kaynaşmış bir kitleyiz," sözleri,"on yılda onbeş milyon er yarattık"... marşları ile gerçekler işçilerden saklanmıştır.Haberler hep egemen sınıfların istediği biçimde verilmiş,radyo yorumları hep nalıncı keseri gibi siyasi iktidarın ellerinde tutan sömürücülere yontmuştur.

Daha sonra başta ABD emperyalistleri olmak üzere ülkemiz emperyalizme bağımlı bir ülke haline getirilince radyo da emperyalizmin çıkarları doğrultusunda yayın yapmıştır.Dünya gerçekleri işçilerden saklanmıştır.Savaşlar neden çıktı? Kimler yendi, kimler yenildi? İşçi sınıfının dünyadaki ve Türkiye'deki mücadelesi nasıl gelişiyor?...Bu tür soruların cevapları işçilerden gizlenmiştir.

Sonra da televizyon yayını başlatılmıştır.Ve radyo,televizyon montaj fabrikalarının satışları doğrultusunda televizyon ve radyo yayınları birdenbire yaygınlaştırılmıştır.Artık radyo gibi yalnızca kulağa değil,televizyon gibi hem kulağa hem de göze hitap eden,hareketli yayın ile,filmlerle işçileri oyalamaya,uyutmaya devam etmişlerdir.

Bugün Türkiye'de nüfusun büyük bir çoğunluğu köylerde, kasabalarda,şehir-

lerde, evlerde, yaylalarda,otlaklarda,yolda,kahvelerde... Türkiye'nin en ücra köşelerinde radyo ve televizyon ile iktidardakilerin çıkarları doğrultusunda yoğun bir propagandanın altında tutulmaktadır.

Köyünden dışarı bir adım atmamış insanlar dünyayı ve Türkiye'yi radyo ve televizyonun onlara gösterdiği biçimlerle tanımakta,gerçeği görememektedir.Konuşmayı yeni yeni öğrenen çocuklar,televizyon izleyerek "anne" sözünün yanı sıra "eti,eti,eti," demeyi öğrenmektedir.

Bugün Türkiye'de Anayasaya göre TRT özerk,yani kendi başına çalışan bir kurumdur.Ve yine Anayasaya göre radyo ve televizyon TARAFSIZ yayın yapmak zorundadır.Ama gerçek öyle değildir.TRD müdürlüğü için yapılan son kavgaları hatırlarsak her iktidar radyo ve televizyonu kendi borazanı,"sahibinin sesi" haline getirebilmektedir.Radyo ve televizyon iktidardaki sınıf ve tabakaların çıkarları doğrultusunda yayın yapmaktadır.Nitekim bugün TRT MC iktidarının faşist uygulamalarının sözcüsü haline getirilmiştir.Radyo ve televizyonun giderlerinin büyük bir kısmı bizim vermiş olduğumuz vergilerden sağlanmaktadır.Durum böyle iken bu araçlar emekçilerin değil,emekçileri sömürenlerin,baskı altında tutanların çıkarları doğrultusunda işlemektedir.

TELEVİZYON BİR APTALLAŞTIRMA KUTUSU OLARAK İŞLİYOR

Bugün kabaca Türkiye'de ki her üç radyonun yayınlarının yüzde 60'ı müzik yüzde 20'si sözlü programlar,naklen yayınlar,yüzde 10'u haber,yüzde 10'u da reklamlardan ibarettir.

Radyo ve televizyondaki haberler gerçekleri dile getirmeyen,gerçekleri saptıran haberlerdir.Bu haberlerde Japonya'da beşiz doğuran bir kadının doğum haberine bile yer verilirken, işçi sınıfına ilişkin haberlere yer verilmez.İşçilerin sendikal mücadelesinden,grevlerden,direnışlerden söz edilmez.Tam tersine haber ve yorumlarda işçi sınıfı düşmanlığı yapılır,işçi sınıfının ekonomik ve siyasi mücadelesi karalanır.

Haberlerde dünya ve yurt gerçekleri tam anlamıyla örtbas edilir.Bazan olaylar verilsen bile,sebepleri anlatılmaz.İşsizlikten,pahalılıktan,iş kazalarından...söz edilir,ama sebeplerinden bahsedilmez.Bu olayların kapitalist düzenin bir sonucu olduğu anlatılmaz.

Sürekli olarak bu sömürü ve baskı düzeni övülür.Olaylar hep yanlış olarak yansıtılır.Faşist komandolar işçilere saldırdığında bu haber "sağ-sol çatışması" olarak verilir.

Haberlerin dış kaynaklı olanları emperyalistlerin haber ajanslarından derlenir.Onlar haberleri kendi çıkarlarına göre nasıl yayınlıyorlarsa,bizimkiler de öyle yayınlar.Sözgelimi,Vietnam

da bağımsızlıkları uğruna emperyalistlere karşı savaşan Vietnamlılar barbar insanlar, özgürlükleri uğruna savaşan, yurtsever insanları en hunharca şekilde katleden amerikalılar hürriyet kahr-ramanı olarak gösterilir.

Radyo ve televizyondaki haber dışı programlarda kaplumbağaların hayatları bile uzun uzun anlatılırken emekçilerin yaşama ve çalışma şartlarından söz edilmemez. Kazara biraz işçilere yer veren bir program yapılırsa yer yerinden oynar.

Radyo ve televizyondaki şarkılı, cici-bicili, hareketli reklamlarda emekçilerin cebindeki son kuruşlara göz diken kapitalistlerin "daha fazla kâr" sağlamalarına yarayan araçlardır. Spor-Toto, Milli Piyango reklamları ile emekçiler kader, kısmetçiliğe şartlanır.

Spor programları ise tam anlamıyla vakit öldürücü yayınlar halinde geçer, emekçilere kendi dertlerini unutturucu onları uyuşturucu bir afyon görevi görür.

T. V. de yeni dizi:
TÜRKEŞ HABERLERİ !..

Televizyondaki dizi programlar ise emekçilere sözde hoşça vakit geçirten ama gerçekte onları uyuşturan, eğlendirir aptallaştıran, onları gerçeklerden uzaklaştıran yayınlardır. İnsanların duygularını istismar eden Jack, Kel oğlan, Emma gibi filmler ile, insanları olmadık hayal alemlerine daldırıp kendi meselelerini unutturan Uzay Yolu, Si hırbaz, Tatlı Cadı gibi filmler ile, işçi sınıfını aşağılayan, grevci işçilere bomba attırıp işçileri kargaşa peşinde koşan anarşist kişiler olarak göstermek isteyen (Genç Doktorların bir dizisi) filmler ile, binlerce faili meçhul cinayet ortada iken, işçilerin yarattıkları artı-değeri farketmeden çalan kapitalistler ellerini kollarını sallaya sallaya gezerken, her türlü baskı sürerken, "adaletten kaçılmaz" demek isteyen (Columbo dizisi) filmler ile, kapitalist düzenin reklamını yapan, ajanları, emperyalistleri metheden filmler ile milyonlarca kişi televizyon başında oyalanır.

ŞARKILAR VE TÜRKÜLER LER DE YALAN SÖYLÜYOR

Radyo ve televizyon yayınlarının büyük bir kısmı müzikten ibarettir. Ayrıca bugün Türkiye'de radyo ve televizyon dışında çok sayıda plak yapılır. kaset, teyp doldurulur. Diskoteklerde, barlarda, gazinolarda, çayhanelerde şarkılar dinlenir. Ama Karacaoğlan, Köroğlu, Pir Sultan Abdalların... ve bazı halk ozanlarının türküleri dışında türkülerin, şarkıların büyük çoğunluğu da yalan söylemektedir.

Bugün şarkılar, türküler de her şeyin alınıp satıldığı bu kapitalist düzenin kurallarına göre üretilir. Plak şirketleri ve gazinocular nasıl şarkı isterlerse, piyasa neyi tutuyorsa şarkıcılar da öyle şarkı, türkü üretmek zorundadır. İktidardaki egemen sınıfların hoşuna gitmeyecek, düzeni eleştirecek şarkılar istenmez onlardan.

Ekonomik açıdan emperyalizme bağımlı olan Türkiye'nin müziği de emperyalizme bağımlıdır. Aranjman adı altında emperyalist ülkelerdeki müzik ve sözler çalınır, onlara benzetme yapılır. O kadar ki, türkçe sözler bile onların şi vesile okunur.

Şarkı, türkü deyip geçmeyelim. Dolmuşta, sokakta, vitrinde, radyo, teyp, pikap, kasetli teyp kenarında, televizyon karşısında... kulaklarımız şarkı ve türkülerle dolar. Farkında olmadan gezerken, çalışırken, ıslık yada mırıltı ile onları tekrarlarız. İlkokulda "böyle gelmiş böyle gider" atasözünü ezberletirler, büyürüz, radyoyu açarız, bir şarkı: "böyle gelmiş, böyle gidecek..."

Türküler, şarkılar yalan söylüyor. Zamanında, sultanların, büyüklerin hoşuna gitsin diye geliştirilen saray müziği ile, ahlı, oflu şarkılarla, feleğe çatan, kadere feryat eden türkülerle, ayrılık, hasret, ölüm, dertlilik, gurbet dile getiren şarkılarla emekçiler oyalanır.

- Ben zaten her acının tiryakisi ol muşum,
- İssiz yuvamda tektim,
Çekilmez çile çektim,
Kim demiş gülecektim,
Çile bülbulüm çile.
- Kimseye etmem şikayet,
Ağlarım ben halime,
Baktıkça titrerim
Mücrim gibi istikbalime,
- Maziye bak bir zamanlar ne kadar sendik

gibisine şarkılarla emekçilerin dik katleri sürekli olarak geçmişe çekilir emekçilerin gelecekteki aydınlık günler için sürdürdükleri mücadele karartılmaya çalışılır.

Doğan bebeğe gerçek dışı ninniler söylenir. "Az gittik, uz gittik, .. döndük arkamıza baktık bir arpa boyu yol gitmişiz," gibisine gelişmeyi inkar eden masallar anlatılır. İlkokula gideriz ol madık şarkılar ezberletirler. Ve daha küçük yaştan açlığa, kanaatkarlığa hazırlarlar:

Nar gibi domatesle beyaz peynir
Bir parça ekmele ne güzel yenir
Her zaman insan istediğini bulmaz
Biraz da perhiz et hiç fena olmaz
Büyürüz, gazetelerin kitap, dergi ve broşürlerin, sporun, filmlerin yanısıra, şarkılar da bizi uyutmaya devam ederler.

- Batsın bu dünya
- Dünya dönüyor sen ne dersin de
- Kimine hay hay kimine vay vay
- Boşvermişim dünyaya

Tüm şarkılarla emekçilerin kafasına kader kurbanı oldukları sokulmaya çalışılır. Örgütlü mücadele yerine yalnız olmaya, tek tek paça kurtarmaya çağırırlar.

- Gökyüzünde yalnız gezen yıldızlar
Yeryüzünde sizin kadar yalnızım
Kendilerine filmlerle, foto-romanlarla aktarılan beyin yıkayıcı düşüncelerin etkisinde kalarak sınıf değiştirme tek tek paça kurtarma özleminde olan kişileri aşk, meşk nakaratları ile, çeşitli hayal oyunları ile oyalamak isterler.

- Yalnız benim için bak yeşil yeşil
- Hayallerim gerçek oldu cim bambom
Türküler, şarkılar ayrılık, hasret, ölüm, çaresizlik anlatır, ama sebeplerini dile getirmez. Nedendir, niçindir, bunace vap verilmez. Harun Karadeniz arkadaşın yıllarca anlatmış olduğu gibi, türküler
Çarşambayı sel aldı
Bir yar sevdim el aldı
Keşke sevmez olaydım
Elim böğrümde kaldı

der. Ama türküler bu olayların; yara niye kavuşamadığımızın sebeplerini anlatmaz. Başlık parasından, işsizlikten, pahalılıktan, örgütsüzlükten bahsetmez. Bizi sebeplere karşı mücadeleye çağırmaz.

Böylece bizi radyo kenarında, Batıda APTALLAŞTIRMA KUTUSU dedikleri televizyon karşısında, şarkılarla, türkülerle oyalamak, gerçekleri örtbas etmek, bizi kendi meselelerimizden uzaklaştırmak, uyutmak isterler.

Ve zamanla dinlemeyeceğiz onların türkülerini, şarkılarını. Bize namuslu sözler eden, meseleleri erkekçe anlatan sözler gerek. Bize dünü, bugünü ve yarını gerçekçi olarak anlatan türküler gerek. Ve bizim böyle türkülerimiz, marşlarımız, sözlerimiz var. Belki söyletmek istemiyorlar bize onları. Ama artık yavaş yavaş türkülerimiz ağızlarında mırıltı olmaktan çıkıyor, meydanları dolduruyor, yüzbinlerin ağzıyla. Bir şikayet değil, gelecekteki sömürsüz ve baskısız günlerin mutlu müjdecileri olarak emekçilerin göğüslerini şişiriyor ve var kuvvetinle.

- Daha geçenlerde haykırmadık mı yüzbinler olarak şunları?
Günlerin bugün getirdiği
Baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde
Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kağıt gibi erir gider

Sınıfsal kurtuluş mücadelemizde

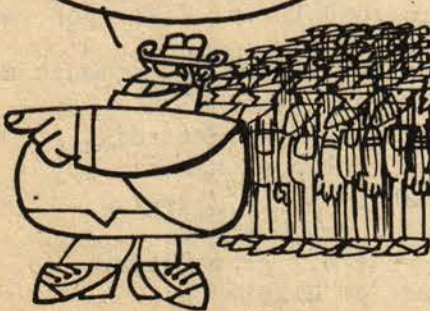
Son yıllarda kapitalist dünya ülkelerinin tümünde olduğu gibi bizde de grevler son derece yoğunlaştı. Artık ülke de birkaç grev geçirmemiş tek sanayi yöresi kalmadı. İşçilerin yoğun olduğu büyük kentlerde grevlerin ardı arkası hiç kesilmiyor. Bir işyerinde kurulan grev çadırını hergün bir yenisi izliyor.

Sendikamız Petrol Kimya-İş, Saraçoğlu, Evma ve Marshall'dan sonra 6 Mayıs 1976 günü Hektaş Tic. A.Ş. de greve başladı. Şu anda bu dört işyerinde toplam 560 üyemiz grevde.

İşte bu şartlar altında, işçi sınıfının mücadelesi içinde grevlerin yeri ve önemi nedir sorusu daha da önem kazanıyor. Grev, bazı arkadaşların söylediği gibi, işverene karşı işçilerin zafiri midir, yahutta işçilerin savaşı mıdır gerçekten? Özellikle son yıllarda grevlerin patlamasına ve yayılmasına yol açan sebepler nelerdir?

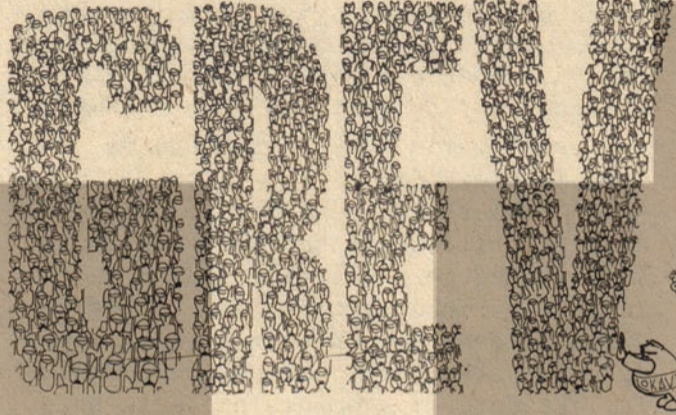
Biz bu yazıda, bu ve benzeri soruların cevaplarını vermeye çalışacağız. Biliyoruz ki yaşadığımız düzen, üretim araçları dediğimiz fabrikaların, araç ve gereçlerin, hammaddelerin işverenlere ait olduğu ve geniş kitlelerin ücret karşılığı çalışmaya zorlandığı kapitalist düzendir. Fabrika sahipleri, işçilere ancak kendilerinin ve ailelerinin zar zor beslenmelerine yetecek kadar bir ücret öderler, öte yandan da ödedikleri ücretin çok üzerinde değeri olan işçilerin ürettikleri malları piyasada satıp kâr adı altında kasalarına indirirler. Öyleyse, kapitalist ekonomide, işçiler kendileri için değil, ücret karşılığında işverenler için çalışırlar. İşverenlerin her zaman ücretleri düşük tutmaya çalışmaları çok doğaldır. Çünkü işçilere ne kadar az ücret öderlerse, kârları da o kadar büyük olur. İşçiler ailelerine yeterli yiyecek sağlayabilmek için, iyi evlerde oturmak için ve dilenci gibi değil de başkalarının yaşadığı gibi yaşamak için alabilecekleri en yüksek ücreti almaya çalışırlar. Bu nedenle, işverenlerle işçiler arasında da ücretler üzerine sürekli bir mücadele olagelmektedir. Fakat bir tek işçinin, kendi başına bu mücadeleyi yürütmesine olanak var mıdır? Kesinlikle hayır... İşçi için, işverene karşı kendi başına savaşmak imkansızdır. Çünkü tek bir işçi, iyi ücret ister ya da ücrette ki bir düşüşü kabullenmeye kalkarsa, işveren ona defolmasını, düşük ücretle seve seve çalışacak birçok aç insanın kapılarda beklediğini söyler.

İŞSİZLER ORDUSU!..
İLK HEDEFİNİZ, ÇALIŞANLARIN ÜCRETİNİ DÜŞÜRMEKTİR...
İLERİ...

İşte bu gerçeği, işçiler zaman içinde, tek tek sürdürdükleri mücadelede yendikçe, ezildikçe daha iyi anladılar.

Tek tek ele alındıklarında güçsüz olduklarını, sermayenin baskısı ile baş edemeyeceklerini gördükçe, işçiler işverenlere karşı birlikte ayaklanmaya başladılar. Ve işçi grevleri başladı.

Önceleri, eylemlerinin nedeni hakkında bilinçten yoksun işçiler, neyi gerçekleştirmeye çalıştıklarını kavrayamadılar. Makinaları kırdılar, fabrikaları yıktılar, işverenlerin araçlarını tahrip ettiler. Yalnızca fabrika sahiplerine duydukları öfkeyi göstermek istediler.

Bugün de işçiler, ekonomik mücadele örgütleri olan sendikaları eliyle sözleşme masasında alamadıkları hakları, grev yaparak kazanma mücadelesi veriyorlar.

Şimdi 560 üyesi grevde olan bir sendikamızın üyeleri olarak sormalıyız: İşçi sınıfının mücadelesi içinde grevlerin önemi nedir? Bu soruya cevap vermek için, önce grevler üzerine tam bir görüşe sahip olmalıyız.

Hepimizin bildiği gibi, bir işçinin ücreti, işverenle işçi arasında yapılan anlaşmayla saptanır. İşçi tek başına bu koşullar altında mücadele edemeyeceğinden, haklarını almak için diğer işçilerle birlikte savaşmak zorundadır. Sermaye sınıfının işçi sınıfını sömürmesine dayanan kapitalizmin olduğu her ülkede işçi grevlerinin de olduğu bir gerçektir.

Ancak grevler, işçi sınıfının kapitalist sömürü düzenine karşı mücadelesinin KENDİSİNİ DEĞİL BAŞLANGICINI ifade ederler. İşçiler, işverenlerle tek tek uğraştıkları sürece, bir ekmek için sürekli olarak başkalarının hesabına çalışılan uşaklar olarak, gerçek köleler olarak kalırlar. Fakat isteklerini birlikte ortaya koydukları ve para torbalarına boyun eğmeyi reddettikleri zaman kölelikten çıkmış olurlar. İnsan olurlar. Emeklerinin yalnız bir avuç çalışmayan adamın zenginleşmesine değil çalışanların da insanca yaşayabilmesine hizmet etmesini isterler. KÖLELER EFENDİ OLMAK YOLUNDAKİ İLK İSTEKLERİNİ DUYURMAYA BAŞLARLAR. Bir Alman işçi şarkısı, işçi sınıfı için "Eğer güçlü kolun isterse bütün çarklar durur" der. Gerçekte de bu böyledir. Her grev işverenlere, gerçek efendilerin kendileri

GREVLER

değil işçiler, gittikçe daha yüksek sesle haklarını isteyen işçiler olduğunu hatırlatır. Her grev, işçilere durumlarının umutsuz olmadığını, yalnız olmadıklarını hatırlatır. Olağan dönemlerde işçi işini sesini çıkarmadan yapar, işverene karşı gelmez ve kendi durumunu tartışmaz. Grev zamanında isteklerini yüksek sesele bildirir işverene bütün kötü davranışlarını hatırlatır. Yalnız kendisini değil, kendisiyle birlikte elindeki araçları bırakan ve hiç bir sıkıntıdan korkmadan işçilerin davası için dikilen bütün iş arkadaşlarının da düşünür. Her grev işçiler için bir çok sıkıntılar, zorluklar demektir. Ama bütün sıkıntılara rağmen işçiler, kendilerini terkedenleri ve işverenlerle anlaşmaları lanetlerler, affetmezler. Grevlerin getirdiği bütün bu sıkıntılara rağmen, komşu fabrikaların işçileri, arkadaşlarının mücadeleye girdiklerini görünce taze bir cesaret kazanırlar. Bir işçi lideri grevlerden söz ederken şöyle demişti. "TEK BİR İŞVERENE BOYUN EĞDİRMEK İÇİN BÖYLESİNE DAYANABİLEN İNSANLAR, TÜM İŞVEREN SINIFININ GÜCÜNÜ DE KIRABİLECEKTİR."

Grevler yaygınlaştığı zaman, işçilerin bazıları mücadelenin yalnız grevlerle sınırlanabileceğine, işçi sınıfının hayat şartlarında yalnız grevlerle önemli düzelmeler sağlanabileceğine inanmaya başladılar. İşçilerin işverenlerden hakları olan her şeyi alabilmeleri için, yalnızca ülke çapında bir genel greve girişmeleri gerektiğini sanırlar. Açıkça belirtmeliyiz ki, BU YANLIŞ BİR DÜŞÜNCE DİR. Grevler, işçi sınıfının mücadele yollarından biridir, fakat tek yol değildir. İŞÇİLER TEK TEK GREVLERDEN ÇALINAN BÜTÜN İNSANLARIN KURTULUŞU İÇİN TÜM İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİNE GEÇEBİLİR VE GEÇMELİDİR. Çünkü işçi sınıfının ve kendisiyle birlikte tüm çalışanların sermayenin boyunduruğundan kurtulması, ancak örgütlü ve disiplinli mücadelesi içinde siyasi iktidar olmakla mümkündür.

Saraçoğlu, Evma, Marshall ve Hektaşta verilen kavga; grevci işçilere kutlu, işçi sınıfının sömürüyü ortadan kaldırma yolunda verdiği mücadelede önemli kazanımlar olsun.

EGEMEN SINIFLARIN KORKTUKLARI ..!

Türkiye'de 1 Mayıs 1976 günü Taksim Alanını dolduran yüzbinler, birlik ve dayanışma bilinci ile işçi bayramını kutladı. Özgürlük ve barış türkülerisöylendi bir ağızdan, bir yürekte, halaylar çekildi gelecek aydınlık günlere inançla, mücadele ve zafer şiirleri okundu işçi sınıfının yiğit savaşçısı. Nazım'dan...

Çok şey yazıldı 1 Mayıs üzerine, Günün anlamını dile getiren. DİSK'e bağlı tüm sendikaların yayın organlarının yanısıra, işçi sınıfının yandaşı demokratik kitle örgütleri de gazetelelerinde, dergilerinde bu konuya geniş yer verdiler. Sermaye basınının bu konuda büyük bir gayretkeşlik içine girdiği gözlemlendi. Biz, kervan yürür dedik ve güldük telaşlarına. Ancak 7 Mayıs 1976 tarihini taşıyan Millet Meclisi Başkanlığına verilen bir dilekçeyi ana hatları ile sizlere duyurmadan edemedik.

DİSK'in düzenlediği miting hakkında meclis araştırması isteyen önergeyi imzalayanlar arasında Ali Elverdi adında bir zatında ismi var. 12 Mart yıllarının bu cengâver yargıcının 3 genç insanın idam fermanını imzaladığını, binlerce ilerciyi yurtsevere uzun ve ağır hapis ceza'arı verdiğini hepimiz hatırlıyoruz. Şimdi AP Bursa Milletvekili olarak Büyük Millet Meclisi'nde bulunan Ali Elverdi meclis araştırması açılmasını isteyen önergesinde şunları söylüyor:

"Kanuni görevi işçinin iktisadi, sosyal ve kültürel yararlarını korumak ve geliştirmek olması gereken DİSK, kuruluş gayesinin dışına çıkıp, CHP ve aşırı sol kuruluşlarla işbirliği halinde 1 Mayıs Bahar Bayramını istismar etmek sureti ile, Taksim Meydanında halk ihtilâli provasını yapmıştır. ... Bu arada aynı meydana Nazım Hikmet'in şiirleri okunmuş, ayrıca taşınan dövizler arasında da "141., 142. maddelere hayır", "Nato, Cento ve Üslere hayır", "Bütün dünya ül-

kelerinin işçileri birleşelim" gibi ifadeler bulunmuştur. Yapılan yürüyüşler de ve Taksim Meydanı'nda Sosyalist Türkiye diye tempo tutturularak masum insanlar bağırttırılmışlardır. Bu mitingte taşınan her döviz, asılan her pankart ve söylenen her söz, Türk Ceza Kanununa, Türk milletinin karakter, ahlak ve milli beraberlik ülküsüne karşı bir cürüm ve isyandır. ... DİSK 1 Mayıs Bahar Bayramını istismar ederek Taksim Alanını Kızıl Meydana çevirmek istemiştir. İşçi haklarını koruma bahanesi ile komünist propandası yapmış, Devletin hükmi şahsiyetine karşı suç işlemiştir

Sermaye sınıfının, vatan, millet nutukları ardında gizlemeye çalıştığı gerçekte yüzü işte böyle ortaya çıkıyor. Hakim sömürücü sınıflar, sömürüyü ortadan kaldırmak isteyen kitlelerden, işçi sınıfının bilinçli ve disiplinli eylemlerinden korkuyor. Kitlelerin bilinç ve örgütlenme düzeyi yükseldikçe daha da azgınlaşıyor, hırçınlaşıyor, saldırganlaşıyor.

Ama, boşuna bu çaba, yoğunlaşan baskılar, tezgahlanan oyunlar, düzmece masallar faydasız... Dünyanın hiçbir ülkesinde yağınların sefaleti üzerine kurulmuş sömürü ve saltanat düzeni baskı ve yalanla uzun süre ayakta tutulamadı. Vietnam'da, Kamboçya'da, Laos'ta ve İspanya'da, Portekiz'de kitleler savaştı savaşıyor.

Ve Türkiye'de işçi sınıfı, her geçen gün biraz daha bilinçli ve kararlı olarak, güçlenerek, çoğalarak sınıfsal kurtuluşu yolunda ilerliyor.

Baskı, zulüm ve kan, oyun, yalan ve dolan Türkiye işçi sınıfını yolundan alamayacak.

1 Mayıs 1976'da bütün dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele gününde Türkiye'de yüzbinlerce işçi yürüdü. Türkiye işçi sınıfı, biliminin aydınlattığı yolda, sınıfsal kurtuluşuna dek yürüyecek...

56 YIL SONRA "1 MAYIS İŞÇİ SINIFINA KUTLU OLSUN" DİYE BİR DAHA HAYKIRI YOR YÜZBİNLER. BU KEZ DAHA GÜR, DAHA GÜÇLÜ, DAHA BİLİNÇLİ. İŞTE BU GELİŞME ELVERDİLERİ ÜRKÜTÜYOR.

PETROL VE KİMYA İŞKOLUNUN EN YİĞİT EN KARARLI VE EN BİLİNÇLİ İŞÇİLERİ. PETROL KİMYA-İŞ ÜYELERİ 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMINDA ÖN SAFTA.

GRİPİN, PERTRİX, MERBOLİN, PETKİM, HEKTAŞ, HABAS-MERTAS İŞÇİLERİ GELİYOR.. "GELİYORUZ ZİNCİRLERİ KIRA KIRA HEY BURJUVANIN KAFASINA VURA VURA HEY!"

PETROL KİMYA-İŞ ÜYELERİ, 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMINDA YİĞİNSAL KATILIMLA, TAŞIDIKLARI PANKARTLARLA, HAYKIRDIKLARI SLOGANLARI İŞÇİ SINIFI DİSİPLİNİNİN EN GÜZEL ÖRNEKLERİNİ VERDİLER...

ROCHE'DA (kimya işkolunda en ileri haklar alınan) SÖZLEŞME İMZALANDI

Kıdem tazminatı:

İHBARLI FESİHLERDE: **55 gün**

MALULİYET, ÖLÜM, ASKERLİK, HASTALIK: **45 gün**

EMEKLİLİK HALİNDE: **40 gün**

İstanbul 4. Levent'te kurulu Roche Müsteh. San. İnt. Şt. de çalışan 290 üyemiz adına 5. Dönem Toplu İş Sözleşmesi imzalanmıştır. Kimya işkolunda günümüze kadar (bugüne kadar) imzalanan sözleşmelerin çok üzerinde hakların alındığı toplu iş sözleşmesi iki yıl süre ile yürürlükte kalacaktır.

İmzalanan sözleşme gereği alınan hakların bazıları şöyledir:

YAKACAK ÖDENEĞİ: 2000 TL
KIDEMİ TEŞVİK İKRAMIYESİ : 5 yılını dolduran üyelere; 2500 TL. 10 yılını dolduran üyelere; 3000 TL. 15 yılını dolduran üyelere; 3500 TL.
EĞİTİM ÖDENEĞİ : İlkokula giden her çocuk için; 500 TL. Orta ve Liseye giden her çocuk için; 750 TL. Üniversite ve Yüksek Okula giden her çocuk için de; 1000 TL.

Ücret zamları

1.yıl

52TL

2.yıl

52TL

TABAN ÜCRETİ: 700 kuruş (saat) ayrıca 100 kuruş sendika zammı.
ÜCRETLİ İZİN ÖDENEĞİ: Haftasına 500 TL
EVLENME ÖDENEĞİ: 2000 TL
DOĞUM ÖDENEĞİ : 1000 TL

Ayrıca 15.000 TL konut kredisi ile çeşitli sendikal ve sosyal haklar alınmış, yıllık ücretli izin sürelerinde ve diğer izinlerde artış sağlanmış, normal haftalık çalışma süresi 43 saat 45 dakikaya indirilmiştir.

Çocuk zammı: 70TL ayda

Taşıt parası : 12 TL günde

Haftalık çalışma süresi : 43 saat .

İKRAMIYE : yılda 4 maaş

Petrol Kimya-İş Sendikası ekonomik mücadele alanında olduğu gibi siyasi mücadele alanında da işçi sınıfının kurtuluşu yolunda kararlı tavrını sürdürecektir. Temel amacı sömürüyü ortadan kaldırmak olduğu bilinci ve inancı ile iyi sözleşmelerle avunmadan, yetimden mücadeleye devam edecek...

Ekstaş'da sözleşme ile işçiler yönetimde

Ekstaş'da bu sözleşme ile getirilen, işçilerin yönetime katılmalarının gerçekleştiği İşyeri Danışma ve Teklif Kurulu, 3 işçi ve 3 işveren temsilcisi den oluşuyor.

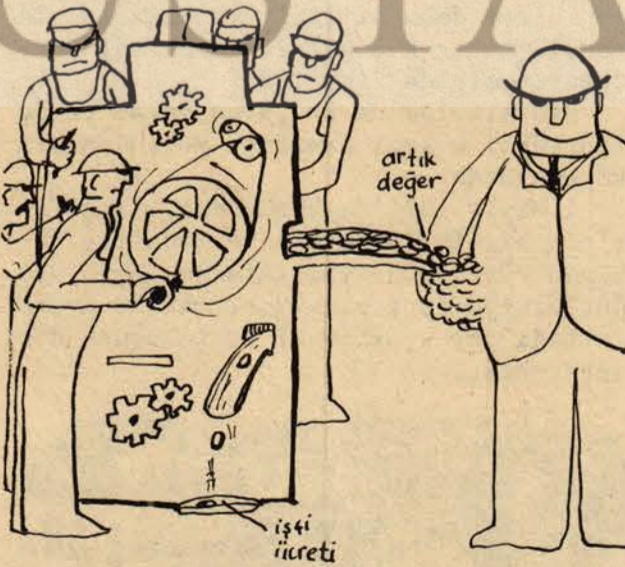
Şereflikoçhisar'da kurulu Ekstaş Eserkaya Kimya San. Tic. A.Ş. ile Sendikamız arasında imzalanan 1. Dönem Toplu İş Sözleşmesi ile ilk defa işçilerin, yönetime katılmaları gerçekleştirilmiştir.

Üretime yeni başlayan bu işyerinde çalışan 90 üyemiz adına yapılan sözleşme 1 yıl süre ile yürürlükte kalacaktır.

Bu sözleşme ile, birkaç ay önce Sendikamıza katılan Ekstaş'lı üyelerimizin yevmiyelerine 30 TL zam yapılmıştır. Kıdem tazminatının 45 gün, taban ücretin 1500 TL olduğu sözleşme ile üyelere yılda iki maaş tutarında ikramiye ödenecektir. Taşıt parasının 6 TL net, yemek parasının 10 TL olduğu anlaşma ile; evlenme ödeneği 1000 TL., doğum ödeneği 500 TL., ölüm ödeneği üyenin eşi, anası, babası ve çocuklarının ölümü ha-

linde 1000 TL., üyenin ölümü halinde 5000 TL olarak saptanmış, yakacak ödeneği ise 750 TL olmuştur.

Çeşitli sendikal ve sosyal hakları içeren sözleşme ile üyelerimizin iş garantisini sağlamayı amaçlayan maddeler de getirilmiştir.

WYETH'DA ÜCRET ZAMMI:

1.YIL
500 kr.

2.YIL
550 kr.

Topkapı Londra Asfaltı üzerinde kurulu Wyeth İlaç Laboratuvarında çalışan 196 üyemiz adına 4. Dönem Toplu İş Sözleşmesi imzalanmıştır. 2 yıl süre ile yürürlükte kalacak sözleşme ile üyelerimizin yevmiyelerine birinci yıl 40 TL, ikinci yıl 44 TL zam yapılmıştır.

Kıdem tazminatları ihbarlı fesihler de 55 gün, hastalık, maluliyet ve ölüm durumunda 45 gün, emeklilik durumunda 30 gün olarak saptanmıştır.

Ücretli izin ödeneği haftasına 450 TL; çocuk parası ayda 50 TL olarak düzenlenmiştir. Ayrıca çocuk başına ilkökulda 500 TL., ortaokulda 750 TL., lise de 1000 TL., yüksek okulda 1200 TL., eğitim ödeneği alınmıştır. Her sözleşme yılında 4 maaş ikramiyenin yanısıra, 1500 TL yakacak parası alınmıştır. Çeşitli sendikal ve sosyal hakları içeren sözleşmeyle, iş yasalarının topluca isten çıkarma, suçlu işçi çıkarma, kıdem tazminatlarının hesabı konularında getirdiği anti-demokratik düzenlemeleri işçi yararına değiştiren yeni haklar alınmıştır.

TÜRKİYE PETROL KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ: DİNÇER DOĞU • YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: TEZCAN ÖZDEMİR • TEKNİK DÜZEN: PETROL KİMYA İŞ BASIN YAYIN TANTİMA DAİRESİ • ADRES: LALELİ, MİMAR KEMALETTİN MAH. MESİH PAŞA CAD. KIZILTAŞ SOK. NO: 7 AKSARAY/İSTANBUL • ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR • TEL: 28 35 10 • 28 35 11 • MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR • AYDA BİR YAYINLANIR • BASKI: YENİ OFSET • SON BASKI TARİHİ: 24.5.1976 • 25 KRŞ